

“ES VISU DARU JAUNU”

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 19:6–9, Jņ 14:1–3, Atkl 19:11–16, Atkl 20:1–3, Jer 4:23–26, Atkl 20:4–6, Atkl 21:2–8.

ATMIŅAS PANTS:

“Tas, kas sēdēja tronī, teica: ‘Redzi, es visu daru jaunu. Tad viņš teica: raksti, jo šis vēstījums ir uzticams un patiess’” (Atkl 21:5).

Gala laika Bābeles iznīcināšana ir slikta vēsts tiem, kas sadarbojas ar atkritušajām reliģiskajām sistēmām. Dieva ļaudīm tās tomēr ir labās ziņas (Atkl 19:1–7). Bābele bija vainīga pie tā, ka laicīgās politiskās varas viņus vajāja un tiem kaitēja (Atkl 18:24). Šī lielā ienaidnieka iznīcināšana nozīmē Dieva uzticīgo ļaužu atbrīvošanu un glābšanu.

Līdz ar Bābeles iznīcināšanu Dieva ļaužu lūgšanas piektā zīmoga ainā ir pilnībā atbildētas. Viņu sauciens: “Cik ilgi, ak, Kungs?” (Atkl 6:10) aino Dieva apspiestos un ciešanās esošos ļaudis no Ābela dienām līdz pat laikam, kad Dievs beidzot viņus attaisnos (Ps 79:5, Hab 1:2, Dan 12:6, 7). Atklāsmes grāmata pārlicina Dieva ļaudis, ka ļaunums, apspiešana un ciešanas kaut kad beigsies.

Tagad ir laiks, kad Kristus uzņem Savā mūžīgajā valstībā. Pārējās Atklāsmes grāmatas nodaļas nevis vienkārši apraksta gala laika Bābeles iznīcināšanu, bet arī sātana un visa ļaunā iznīcināšanu. Mēs varam arī ieskatīties, kā tiek nodibināta Dieva mūžīgā valstība.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. martā.

Jēra kāzu mielasts

Izlasi Atkl 19:6–9 kopā ar Jņ 14:1–3. Kā kāzu mielasts atbilstoši ilustrē ilgi gaidīto savienību starp Kristu un Viņa ļaudīm? _____

Pirms tūkstoš gadiem Kristus atstāja Debesu mājas, lai aicinātu Savus sekotājus uz kāzu mielastu (Mt 22:1–14), kas notiks pēc Viņa laulībām ar Savu līgavu. “Laulība aino Kristus uzņemšanu Viņa valstībā. Svētā pilsēta, jaunā Jeruzāleme [...] ir nosaukta par ‘līgavu, Jēra sievu’. [...] Atklāsmes grāmatā Dieva ļaudis ir nosaukti par kāzu mielasta viesiem. Atkl 19:9. Ja viņi ir viesi, viņi nevar būt aino arī kā līgava. [...]”

Mt 22. nodaļā ir tāda pati līdzība ar laulību, un izmeklēšanas tiesa ir atklāta skaidri kā tāda, kas notiek pirms laulībām. Pirms kāzām ķēniņš ienāk, lai apraudzītu viesus, vai visi ir ģērbusies kāzu drēbēs, nevainīgajās rakstura drēbēs, kas mazgātas un balinātas Jēra asinīs. Mt 22:11, Atkl 7:14.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 426.–428. lpp.) Pēc Savas nāves un augšāmcelšanās Līgavainis atgriezās Tēva namā, lai “sagatavotu vietu” Saviem ļaudīm, Viņa kāzu viesiem (sk. Jņ 14:1–3). Viņi paliek virs zemes, gatavojoties Viņa nākšanai. Pasaules galā Viņš atgriezīsies un ņems tos līdz uz Tēva namu.

Atkl 19:8 apliecina, ka Kristus līgavai ir dotas smalkas un tīras drēbes. Šis ārējais izskats parāda, ka kāzu viesi, kas ieies pilsētā, nepieprasīs nekādu nopelnu, pateicoties saviem darbiem. Tādējādi “smalkais linu audums, mirdzošs un tīrs” aino “svēto taisnības darbus” – darbus, kas ir nākuši kā rezultāts viņu savienībai ar Kristu, kas dzīvo viņos. Tādējādi šīs drēbes simbolizē Viņa taisnību un to, ka Viņa ļaudis “turas pie Dieva baušļiem un Jēzus ticības” (Atkl 14:12). Atrodoties uz zemes, Jēzus stāstīja līdzību par kāzām. Tomēr viens no viesiem bija izvēlējies vilkt pats savas drēbes, nevis ķēniņa sagādāto kāzu tērpu, un viņš tika izraidīts no kāzām (Mt 22:1–14).

Atkl 3:18 parāda, ka Kristus taisnības drēbes, ticības un mīlestības zelts, kā arī Svētā Gara acu zāles, ir gala laikā dzīvojošo Dieva ļaužu vislielākā vajadzība. Jēzus piedāvājums, lai lāodiķejiem “pērk” šīs dāvanas no Viņa, parāda mums, ka Viņš prasa kaut ko pretī par to, ko Viņš mums piedāvā. Par dzīvi uzticīgā paklausībā Kristum un uzticību Viņam kā mūsu vienīgajai glābšanas cerībai mums pretī jādod pašpietiekamība un uzticēšanās sev.

Mēs netiekam glābti ar darbiem, bet kādus “taisnus darbus” tu dari, kas nosaka, kādu dzīvi tu dzīvo? _____

Armagedona beidzas

Izlasi Atkl 19:11–16. Kā sauc jātnieku baltā zirgā, un ko nozīmē tas, ka Viņam no mutes iziet ass zobens? Ko tas mums stāsta par to, kā noslēgumā mēs varam atrasties uzvarošajā pusē? _____

Tas, ko mēs šeit redzam, ir Kristus otrās nākšanas attēlojums, tā apsolījuma piepildīšanās, pēc kura ir ilgojušies ticīgie visos laikmetos. Viņa ļaudis, tāpat kā Jēzus, ir balstījuši savu ticību uz Dieva Vārdu. Atkl 19:11–16 ir Jēzus daudzo uzvaru kulminācija: Jēzus sakāva sātānu Debesīs, Viņš sakāva sātānu tuksnesī, Viņš uzvarēja sātānu pie krusta, un Viņš to galīgi uzvarēs, kad atgriezīsies uz Zemes.

“Drīz austrumos parādās mazs melns mākonītis, apmēram pusplaukstu lielumā. Tas ir mākonis, kas apņem Pestītāju un kas no tāluma izskatās kā ietīts tumsā. Dieva ļaudis te saskata Cilvēka Dēla zīmi. Svinīgā klusumā tie nenovērš acis, kad tas, tuvojoties zemei, kļūst arvien gaišāks un krāšņāks, līdz redzams kā balts padebesis, kura pamatu veido iznīcinoša, ugunij līdzīga godība, bet virs tā derības varavīksne. Jēzus nāk kā varens Uzvarētājs. Tagad Viņš vairs nav “sāpju vīrs”, kam jādzer rūgtais ciešanu un kauna biķeris. Viņš nāk kā Uzvarētājs Debesīs un virs zemes, lai tiesātu dzīvos un mirušos. “Uzticīgais un Patiesais”, kas “tiesā un karo ar taisnību”. Un Viņam seko “Debesu karapulki”. (Atkl. 19:11,14) Kungu ar melodiskām Debesu himnām ceļā pavada neskaitāmi liels svēto eņģeļu pulks. Šķiet, ka visu apvārsni piepilda starojoši stāvi, – “desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši”. Neviena cilvēka spalva nespēj aprakstīt šo skatu, neviens mirstīgs prāts nevar iztēloties tā krāšņumu.” (Elena Vaita “Lielā cīņā”, 640., 641. lpp.)

2tes 1:8–10 Pāvils sniedz vēl vienu aprakstu Kristus galējai uzvarai, Viņam nākot otrreiz, kad visi laicīgie un reliģiskie spēki, kas bija sazvērējušies pret Viņu, tiks iznīcināti, un Viņa ļaudis būs atbrīvoti uz mūžīgiem laikiem.

Atkl 19. nodaļa apraksta divus mielasus – vienu 9. pantā, otru – 17. un 18. pantā. Vienā mielasā tu ēd, otrā mielasā tu tiec ēsts. Ir grūti iedomāties asāku salīdzinājumu tam, kas katra cilvēka interesēs ir likts uz spēles lielajā cīņā. Ko šim salīdzinājumam vajadzētu mācīt mums par to, cik nopietni mums jāuztver sava ticība un misija, kurā mūsu ticība aicina mūs piedalīties? _____

Tūkstošgade

Izlasi Atkl 20:1–3 kopā ar Jer 4:23–26. Kāds ir zemes stāvoklis tūkstošgades laikā? Kā sātans ir sasaistīts ķēdēs?

1000 gadi (jeb tūkstošgade) sākas ar Kristus otro nākšanu. Šajā laikā sātans un viņa kritušie eņģeļi ir saslēgti ķēdēs. Sātana saķēdēšana ir simboliska, jo garīgas būtnes nevar būt saistītas fiziski. Sātans ir sasaistīts apstākļos. Mocības ir padarījušas zemi tukšu un nogalinājušas tās ļaunos iedzīvotājus, novedot to haotiskā stāvoklī, kas atgādina zemi pirms radīšanas (1Moz 1:2). Šādā stāvoklī zeme tūkstošgades laikā darbojas kā sātana cietums. Tā kā nav cilvēku, ko kārdināt un kam kaitēt, viss, ko sātans un viņa dēmoniskie sabiedrotie var darīt, ir pārdomāt, kādas sekas ir viņu dumpim pret Dievu.

Izlasi Atkl 20:4–6. Kur atrodas atpestītie tūkstošgades laikā?

Atklāsmes grāmata parāda, ka Dieva ļaudis pavadīs tūkstošgadi Debesu vietās, ko Kristus viņiem ir sagatavojis (sk. Jņ 14:1–3). Jānis redz viņus sēžam troņos kā ķēniņus un priesterus un tiesājam pasauli. Jēzus apsolija mācekļiem, ka viņi “sēdēs uz divpadsmit troņiem un tiesās divpadsmit Israēla ciltis” (Mt 19:28). Pāvils apliecināja, ka svētie tiesās pasauli (1kor 6:2, 3).

Šī tiesa ir saistīta ar Dieva rīcības godīgumu. Visā vēsturē sātans ir raisījis šaubas par Dieva raksturu un Viņa izturēšanos pret būtnēm, ko Viņš ir radījis.

Tūkstošgades laikā Dievs ļauj atpestītajiem piekļūt vēstures ziņojumiem, lai atrastu atbildes uz visiem jautājumiem, kas attiecas uz Viņa lēmumu godīgumu attiecībā pret tiem, kas ir gājuši bojā, kā arī uz tiem jautājumiem, kas saistīti ar Viņa vadību viņu pašu dzīvē. Tūkstošgades noslēgumā visi jautājumi attiecībā uz Dieva taisnību ir atbildēti uz visiem laikiem. Dieva ļaudis spēj raudzīties pāri šaubu ēnai, ko radījušas sātana apsūdzības. Tagad, kad bojā ejošie saņem galējo spriedumu, viņi ir gatavi būt liecinieki Dieva taisnīgajai vadībai.

Kurš no mums ir tāds, kam nav jautājumu, grūtu jautājumu, uz kuriem, šķiet, nav atbilžu? Ko tas, ka Viņš kādu dienu dos mums atbildes, stāsta mums par Dieva raksturu?

“Jaunas Debesis un jauna zeme”

Pēc grēka izskaušanas zeme tiks pārveidota par atpestīto mājām. Kāda tā būs?

Atkl 21:1 Jānis redzēja “jaunas debesis un jaunu zemi”. Bībele runā par trim debesīm: debesjums, zvaigžņotais universs un vieta, kur mājō Dievs (sk. 2kor 12:2). Atkl 21:1 ir domāta zemes atmosfēra. Piesārņotā zeme un debesis nevar panest Dieva klātbūtni (Atkl 20:11). Vārds “jauns” (“kainos”) grieķu valodā attiecas uz kaut ko jaunā kvalitātē, nevis uz izcelsmi un laiku. Šī planēta tiks šķīstīta ar uguni un atjaunota savā sākotnējā stāvoklī (2Pēt 3:10–13).

Īpaši interesants ir fakts, ka pirmā lieta, ko Jānis novēro uz jaunās zemes, ir tas, ka tur nav jūras. Jāņa norāde uz “jūru” (ar noteikto artikulu) parāda, ka viņš, iespējams, domāja jūru, kas bija ap viņu uz Patmas salas un kas bija kļuvusi par šķiršanās un ciešanu simbolu. Viņam jūras neesamība uz jaunās zemes nozīmēja to, ka nav sāpju, ko bija radījusi viņa nošķirtība no tiem, ko viņš milēja.

Izlasi Atkl 21:2–8 un 7:15–17. Kādas paralēles pastāv jaunās zemes aprakstā un Ēdenes dārza aprakstā 1Moz 2. nodaļā? _____

_____

Dzīvi, kas brīva no ciešanām un nāves, uz atjaunotās zemes garantē Dieva klātbūtne starp Viņa ļaudīm. Šī klātbūtne atklājas Jaunajā Jeruzālemē un “Dieva templī” (Atkl 21:3), kur Dievs mājōs starp Saviem ļaudīm. Dieva klātbūtne padara dzīvi uz atjaunotās zemes par istu paradīzi.

Dieva klātbūtne garantē brīvību no ciešanām: nebūs ne nāves, ne bēdu, ne vaimanu, ne sāpju. Līdz ar grēka izskaušanu “viss bijušais ir pagājis” (Atkl 21:4).

Šo domu labi izteica Marija un Marta, kad nomira viņu brālis Lācars: “Kungs, ja tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu nomiris” (Jņ 11:21). Māsas zināja, ka nāve Kristus klātbūtnē nevar notikt. Tādā pašā veidā Dieva klātbūtne uz jaunās zemes nodrošinās brīvību no sāpēm un ciešanām, ko mēs piedzīvojam tagad, šajā dzīvē. Šī brīvība ir lielā cerība, kas mums ir apsolīta Kristū, cerība, kas apzīmogota Viņa asinīs.

Kāpēc šīs jaunās eksistences apsolījums jaunajā pasaulē ir tik centrāls visā, kam mēs ticam? Kas labs būtu mūsu ticībā, ja nebūtu šī apsolījuma? _____

_____

Jaunā Jeruzāleme

Jānis tagad apraksta jaunās zemes galvaspilsētu, jauno Jeruzālemi. Lai gan tā ir reāla vieta, ko apdzīvo reāli cilvēki, jauno Jeruzālemi un dzīvi tajā nav iespējams aprakstīt ar šīs zemes vārdiem (sk. 1kor 2:9).

Izlasi Atkl 21:9–21. Kādas ir jaunās Jeruzālemes ārējās pazīmes? _____

Jaunā Jeruzāleme ir nosaukta par līgavu, par Jēra sievu. Jaunā Jeruzāleme ir vieta, ko Kristus ir sagatavojis Saviem ļaudīm (Jņ 14:1–3).

Pilsētu apņēma augsta siena ar divpadsmit vārtiem – trīs vārtiem katrā no četrām pusēm, ļaujot tajā ieiet no jebkuras puses. Šī īpašība norāda uz pilsētas universālumu. Jaunajā Jeruzālemē ikvienam ir neierobežota pieeja Dieva klātbūtnei.

Pilsēta ir attēlota kā pilnīgs kubs – 12 000 stadijas garš, plats un augsts. Kubs sastāv no 12 šķautnēm. Līdz ar to pilsēta kopā ir 144 000 stadijas liela, kas sasauca ar 144 000, kuri, nāvi neredzējuši, tiek pārvērsti, Jēzum atnākot otrreiz. Vecās Derības templi Vissvētākā vieta bija pilnīgs kubs (1ķēn 6:20). Jaunā Jeruzāleme tādējādi darbojas kā Dieva pielūgsmes centrs.

Izlasi Atkl 21:21–22:5. Kas pilsētas iekšienē tev atgādina Ēdenes dārzu? Kāda nozīme ir apsolījumam, ka pilsētā vairs nebūs nolādējuma (Atkl 22:3)? _____

Visredzamākā jaunās Jeruzālemes iezīme ir tā, ka caur to no Dieva troņa iztek dzīvības upe (sk. 1Moz 2:10). Salīdzinājumā ar Bābeles upi, pie kuras Dieva ļaudis sēdēja kā gūstekņi, ilgodamies pēc Jeruzālemes (Ps 137), pie dzīvības upes krastiem Dieva ceļojošie ļaudis no visiem laikmetiem ir atraduši mājas.

Abos upes krastos ir dzīvības koks ar lapām “tautām dziedināšanai” (Atkl 22:2). Šī dziedināšana neattiecas uz slimībām, jo uz jaunās zemes nebūs slimību. Tā attiecas uz visu brūču dziedināšanu, ko ir radījušas barjeras, kas visā vēsturē ir šķīrušas cilvēkus. Ticīgie no visiem laikmetiem un visām tautām tagad pieder pie vienas Dieva ģimenes.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Kristus līdzības” nodaļu “Bez kāzu drēbēm” 307.–319. lpp. un grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Cīņa beigusies”.

Atklāsmes grāmata noslēdzas ar to, ar ko tā iepazīstina sākumā: Kristus otrā nākšana spēkā un godībā, lai nodibinātu Dieva mūžīgo valstību. Kristus atgriešanās, kad Viņš beidzot savienosies ar Savu līgavu, ir kulminācijas punkts grāmatā.

Tomēr grāmata nenoliek šos notikumus nereālistiskā kontekstā. Tas, ka Jēzus nāks drīz, ir pirmā realitāte. Otrā realitāte ir tā, ka mēs vēl joprojām gaidām uz Viņa atgriešanos. Gaidot mums ir skaidri jāsaprot Atklāsmes grāmatas vēstis, un mēs varam gūt šo izpratni, lasot grāmatu atkal un atkal, līdz pienāks visu lietu gals. Atklāsmes grāmatas vēstis pastāvīgi atgādina mums, lai neraugāmies uz pasaules lietām, kamēr gaidām, bet lai pievērsām savas acis Debesīm un Viņam, kas ir mūsu vienīgā cerība. Atklāsmes grāmatas Kristus ir atbilde uz visām cilvēku cerībām un ilgām dzīves nedrošības un mīklu vidū. Viņa rokās ir šīs pasaules nākotne un mūsu nākotne.

Grāmata mums arī atgādina, ka, pirms nāks gals, mums būs uzticēts uzdevums pasludināt Viņa drīzās nākšanas vēsti visai pasaulei. Mūsu gaidīšana nav pasīva, bet aktīva. Gan Gars, gan Līgava saka: “Nāc!” (Atkl 22:17). Mums ir jāpievienojas šim aicinājumam. Tā ir labā vēsts un kā tādai tai ir jātiek pasludinātai cilvēkiem visā pasaulē.

JĀUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomājiet par tūkstošgadi un par netaisno mirušo tiesu, kas notiek tikai pēc tūkstošgades. Izglābtajiem būs tūkstoš gadu, lai saņemtu atbildes uz visiem viņu jautājumiem. Tikai tad Dievs sodīs pazudušos. Ko šī patiesība mums atklāj par Dievu?

2. Atkl 1:3 apsola svētības tiem, kas klausās, lasa, ņem vērā un ievēro Atklāsmes grāmatas pravietojumu vārdus. Noslēdzot šīs grāmatas pētījumu, kas ir tās lietas, ko tu esi atklājis, kas tev ir jāņem vērā un jāievēro?